

**LLIBERTAT PER A
ÖCALAN!**

**SOLUCIÓ POLÍTICA PER
A LA QÜESTIÓ KURDA!**

S'ha de permetre al líder kurd Abdullah Öcalan reunir-se amb els seus advocats i la seva família i, en última instància, ser posat en llibertat en condicions que li permetin tenir un paper en la recerca d'una solució política justa i democràtica al conflicte kurd de Turquia, que dura ja dècades.

SOBRE LA CAMPANYA: LLIBERTAT PER A ÖCALAN, SOLUCIÓ POLÍTICA PER A LA QÜESTIÓ KURDA

La campanya internacional "Llibertat per a Öcalan, solució política per a la qüestió kurda" reuneix moviments socials, partits polítics, comunitats, sindicats, activistes, intel·lectuals i milions de persones kurdes i les seves amistats de tot el món al voltant d'un objectiu comú: fer possible una solució política justa i democràtica a la centenària qüestió kurda de Turquia, de manera que es permeti la participació del líder kurd Abdullah Öcalan en un diàleg renovat.

Abdullah Öcalan és un líder polític kurd considerat per milions de persones kurdes de tot el món com el seu representant polític. El febrer de 1999 va ser segrestat en una operació d'intel·ligència internacional i enviat a Turquia. Des d'aleshores ha estat a la presó, sense cap contacte amb el món exterior durant anys. Ha estat sotmès a tortura i a altres tractes cruels i degradants.

Tot i això, el moviment que va crear Öcalan i les persones que s'hi van inspirar estan a l'avantguarda de les lluites kurdes per l'autodeterminació i dels moviments multiètnics i multireligiosos per a la democràcia al Pròxim Orient. Les seves teories inspiren els que lluiten per l'autodeterminació, l'alliberament de la dona i la fi de totes les formes de desigualtat i explotació a tot el món.

La irresolta "Qüestió kurda" de Turquia - els conflictes i la inestabilitat política derivats de la denegació violenta per part de la República turca dels drets civils i polítics fonamentals a 20 milions de ciutadans kurds - ha costat desenes de milers de vides, ha desplaçat milions de persones i ha donat poder a nacionalistes de línia dura, fonamentalistes religiosos i autòcrates a tot arreu. Està relacionada amb molts dels problemes regionals i mundials més greus que afecten la vida i el benestar de milions de persones: ocupació, racisme, opressió de la dona, intolerància religiosa, explotació econòmica i destrucció del medi ambient.

La campanya és internacional en part perquè la qüestió kurda és un problema internacional. El Kurdistan està dividit entre quatre Estats: Turquia, Iran, Iraq i Síria. Van ser les potències europees, incloses la Gran Bretanya i França, les que van crear aquesta divisió fa un segle. La capacitat de Turquia per lliurar una guerra contra la població kurda a tot el Pròxim Orient és el resultat de dècades de suport incondicional dels Estats Units i altres membres de l'OTAN, i de la nova estratègia de Turquia d'enfrontar aquestes potències amb altres Estats, com ara Rússia i Iran, per obtenir concessions antikurdes de totes les parts.

També és internacional perquè les solucions que proposa Öcalan són internacionals. El seu marc per a una solució política a la qüestió kurda podria posar fi a un segle de guerra i opressió a Turquia i als països veïns. Les teories universals en què es basen les seves solucions poden servir de model per als que busquen alternatives a les grans crisis del nostre temps: des de la desigualtat creixent al canvi climàtic, passant per l'ascens d'autòcrates d'extrema dreta que s'aprofiten de la creixent desil·lusió amb el sistema.

Quan Öcalan sigui lliure de participar en un procés polític per resoldre la qüestió kurda i continuar desenvolupant les seves idees, el resultat que se n'obtindrà serà més llibertat i més pau per a tots i totes nosaltres. Malauradament, els dirigents autoritaris de Turquia ho saben i temen enormement aquest escenari, per la qual cosa, amb el suport de la comunitat internacional, han mantingut aïllat Öcalan durant gairebé tres anys per mantenir el seu domini del poder i perllongar les seves guerres interminables.

A l'última conversa d'Öcalan amb els seus advocats, que va tenir lloc l'any 2019, va dir que podria resoldre la qüestió kurda en una setmana si li donessin l'oportunitat, i que havia desenvolupat encara més les seves idees per a una solució política a la qüestió kurda des que el govern turc va abandonar per darrera vegada les converses de pau. A mesura que Turquia amplia la seva ocupació del Kurdistan iraquianà i del nord i l'est de Síria i la seva repressió de la dissidència dins i fora del país, el poble kurd i altres pobles de Turquia, les comunitats del Pròxim Orient i el món necessiten una solució política ara més que mai.

També ens preocupa especialment la seguretat i el benestar d'Öcalan. L'aïllament és reconegut internacionalment com una forma de tortura. Que aquesta forma de tortura es prolongui durant tres anys és extremadament perillós. No sabem res sobre la sort d'Öcalan, més enllà del fet que recentment ha rebut "mesures disciplinàries" per bloquejar reunions amb falsos pretextos i que suposadament ha rebut amenaces de mort.

Aquesta situació és insostenible. Per aquest motiu, fem la petició següent:

S'ha de permetre al líder kurd Abdullah Öcalan reunir-se amb els seus advocats i la seva família i, en última instància, ser posat en llibertat en condicions que li permetin tenir un paper en la recerca d'una solució política justa i democràtica al conflicte kurd de Turquia, que dura ja dècades.

QUI ÉS ABUDLLAH ÖCALAN?

Abdullah Öcalan va néixer l'any 1949, en el marc d'una família pobra al poble d'Amara (en turc: Ömerli), a la província d'Urfa, al Kurdistan del Nord (la regió kurda de Turquia). En acabar l'ensenyament secundari, va trobar feina com a funcionari a la ciutat d'Amed (Diyarbakır). Més tard es va presentar als exàmens universitaris i es va matricular com a estudiant a la Facultat de Dret de la Universitat d'Istanbul. L'any 1971 es va traslladar a la prestigiosa Facultat de Ciències Polítiques de la Universitat d'Ankara.

Després del cop militar del 1971, Öcalan va observar com el govern turc seguia negant i suprimint la identitat i la cultura kurdes. Afectat per aquest problema, i commogut per les empobrides condicions socials i econòmiques de la població kurda, va decidir, juntament amb diversos amics, investigar més a fons la situació kurda.

L'abril del 1973, Öcalan va reunir un grup de sis estudiants universitaris revolucionaris per formar una organització política kurda independent. Aquest grup considerava que el Kurdistan era una colònia a la població de la qual se li havia negat per força el seu dret a l'autodeterminació. L'objectiu principal del grup era canviar aquesta situació.

El jove moviment va cobrar impuls i va trobar nous seguidors. Però a mesura que ho feia, l'aristocràcia kurda, els grups polítics rivals i les forces de seguretat turques es van alarmar i van atacar violentament els seus adherents.

El 27 de novembre de 1978 es va fundar el Partit dels Treballadors del Kurdistan (PKK) en un petit poble a prop d'Amed (Diyarbakır). Naixia un moviment d'alliberament nacional modern, en què Abdullah Öcalan es perfilava clarament com el seu líder ideològic i polític.

Les autoritats turques van reaccionar amb duresa i no van tolerar cap de les activitats polítiques pacífiques del nou partit. Es van succeir detencions i enfrontaments armats. El

1979, en observar indicis d'un imminent cop d'estat militar, Öcalan i altres membres van abandonar Turquia i es van reorganitzar a Síria. Aquesta previsió va assegurar la supervivència de l'organització que estava naixent. El 12 de setembre de 1980, l'exèrcit turc va prendre el poder, cosa que va provocar milers de detencions i tortures generalitzades.

Sota el règim militar, la lluita política pels drets de la població kurda era impossible. Totes les persones que ho intentaven eren empresonades, exiliades o assassinades. Des de l'estranger, Öcalan va continuar dirigint les activitats polítiques del PKK i va iniciar els preparatius per a la resistència armada, que va començar el 1984.

Öcalan aviat es va adonar que la lluita armada no podia aportar una solució definitiva a la qüestió kurda. A principis de la dècada de 1990, va intentar canviar l'enfocament cap a una solució política que abordés la desposseïció i la negociació existents al nucli del problema. El 1993, va plantejar per primera vegada la possibilitat que les kurdes poguessin viure pacíficament com a ciutadanes iguals en una Turquia transformada políticament, en lloc de buscar un Estat separat. Va demanar un alto el foc unilateral i va mantenir converses indirectes amb el president Turgut Özal; però, després de la misteriosa mort d'Özal el 17 d'abril de 1993, es va obrir un nou capítol sagnant per als kurds.

El 1998, durant un altre alto el foc unilateral declarat per Öcalan, Turquia va amenaçar Síria amb la guerra a causa de la seva presència en aquest país. Per evitar el conflicte, Öcalan va viatjar a Europa per tal de promoure una solució política, però també va ser expulsat d'Europa i finalment es va trobar a Kenya. El 15 de febrer de 1999 va ser segrestat en una operació internacional clandestina i traslladat a Turquia.

“Gairebé voldria dir que la llibertat és l'objectiu de l'univers. Sovint m'he preguntat si l'univers no persegueix, de fet, la llibertat”.

– Abdullah Öcalan –

CONDICIONS A LA PRESÓ D'IMRALI

Els drets d'Öcalan han estat violats des del moment que va ser capturat. Tot i que les autoritats turques en són directament responsables, la complicitat internacional té un paper important en el manteniment d'aquestes violacions de drets.

Les extradicions excepcionals dutes a terme sense processos judicials, com ara el segrest d'Öcalan, són en si mateixes contràries al dret internacional.

El judici d'Öcalan va ser condemnat com a injust per organitzacions de drets humans i tribunals internacionals. L'any 1999, Amnistia Internacional va declarar que "el judici contra Abdullah Öcalan va violar tant la legislació nacional com les normes internacionals" i va demanar que se celebrés un nou judici imparcial i independent. Una decisió del Tribunal Europeu de Drets Humans del 2005 va dictaminar que el seu judici no va ser independent ni imparcial, que no va ser conduït sense demora davant un jutge i que la seva defensa no va disposar de prou temps per preparar-se.

Durant anys, Öcalan va ser l'únic pres a l'illa d'Imrali. Ara n'hi ha quatre més. Se'l manté regularment incomunicat, sense contacte amb el món exterior durant mesos o fins i tot anys. L'aïllament perllongat i la incomunicació es consideren formes de tortura segons el dret internacional. Són violacions dels Principis Mandela de l'ONU, concebuts per protegir els drets dels presos.¹

L'any 2007, es va informar que Öcalan havia estat enverinat a la presó. Un laboratori europeu va confirmar la presència de crom i estronci tòxics en mostres de cabell². Les kurdes de tot el món van protestar exigint responsabilitats, però l'administració penitenciària no va haver de fer front a cap conseqüència.

¹ <https://www.un.org/en/un-chronicle/nelson-mandela-rules-protecting-rights-persons-deprived-liberty>

² <https://www.freeÖcalan.org/articles/english/analysis-of-Öcalan-intoxication-results-by-dr-kintz>

El 2008, els advocats d'Öcalan van denunciar que el personal penitenciari havia arrossegat Öcalan a una habitació contigua i tres persones l'havien obligat a tirar-se a terra mentre destrossaven la cel·la. Quan va protestar per aquestes mesures brutals, va ser amenaçat explícitament de mort³. Un cop més, no hi va haver rendició de comptes.

Aquestes violacions de drets humans són motiu de preocupació internacional.

El Comitè per a la Prevenció de la Tortura del Consell d'Europa s'encarrega de vigilar les condicions de reclusió a Turquia i altres Estats europeus. El Comitè i altres institucions europees no han exigit regularment responsabilitats a Turquia per les violacions sistemàtiques del dret turc i internacional en relació amb el cas d'Öcalan.

Els Estats Units van exercir obertament un paper important en la captura d'Öcalan i han ajudat Turquia a encobrir abusos generalitzats contra els drets humans en el seu posterior judici i empresonament. Antony Blinken - que va formar part del Consell de Seguretat Nacional del president nord-americà Bill Clinton i actualment és Secretari d'Estat del President Joe Biden - va afirmar que "Estats Units estava decidit a portar Öcalan davant la justícia. Vam proporcionar tota l'ajuda necessària a Turquia, però tot i això volíem que tingués drets democràtics, com tothom. El judici es va dur a terme de manera oberta i justa⁴."

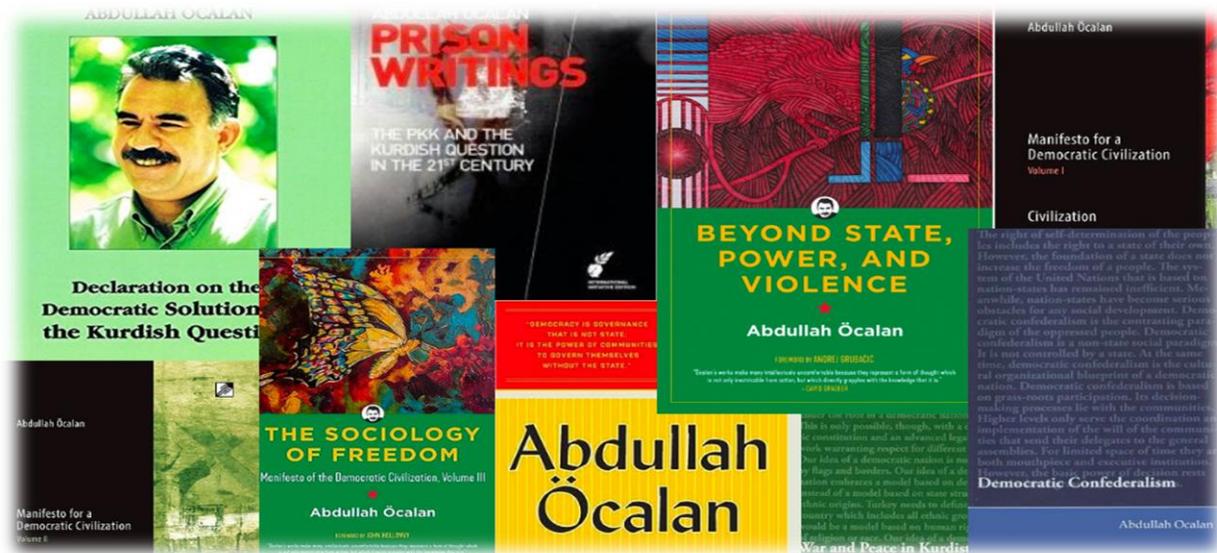
³ <https://www.freeÖcalan.org/articles/english/Öcalan-tortured-prison>

⁴ <https://www.hurriyet.com.tr/gundem/aponun-teslim-emri-clintondan-38248135>

PER QUÈ IMPORTEN LES TEORIES D'ÖCALAN?

Tot i aquestes restriccions i violacions dels seus drets, Abdullah Öcalan ha aprofitat la seva estada a la presó per buscar de manera proactiva solucions integrals als problemes de Turquia i de la regió. Des de la seva detenció, ha escrit nou llibres, un protocol i un "Full de Ruta".

Als seus escrits, Öcalan proposa noves teories polítiques per al moviment kurd que han redefinit i revolucionat el concepte d'autodeterminació. Un nou estat-nació, argumenta, no pot resoldre els problemes causats per la imposició d'estats-nació a una regió multiètnica i multireligiosa per part de potències estrangeres fa un segle. En lluitar per un estat-nació, el moviment kurd podria reproduir inadvertidament les estructures de poder i opressió que utilitzen els Estats.

Al contrari, argumenta, les kurdes i els pobles veïns haurien de construir democràcies de base fonamentades en la igualtat de totes les ètnies, les religions i les llengües, l'alliberament de la dona, les economies cooperatives i la protecció del medi ambient. Podrien fer-ho allà on visquessin, fent que les fronteres fossin irrellevants.

Aquestes teories inspiren les Unitats de Protecció Popular (YPG), les Unitats de Defensa de les Dones (YPJ) i les Forces Democràtiques Síries (SDF), multiètniques i multireligioses, que van derrotar l'anomenat Estat Islàmic (EI) a Síria. Constitueixen la base del model polític únic de l'Administració Autònoma del Nord i l'Est de Síria, que ha establert una governança autònoma malgrat les amenaces d'estats i grups extremistes de tots els bàndols, oferint estabilitat i promovent la coexistència en igualtat de les dones i les diferents minories ètniques i religioses a Síria.

“Si pretenc ser un lluitador per la llibertat,
simplement no puc ignorar això:
la revolució de les dones és
una revolució dins una altra revolució”.
– Abdullah Öcalan –

Els moviments polítics i de la societat civil prodemocràtics que es resisteixen a l'autocràcia nacionalista-islamista a Turquia, liderats pel Partit Democràtic dels Pobles (HDP), es basen en les idees d'Öcalan, la seva visió del pluralisme, la democràcia i l'alliberament de la dona i la decisió d'unir la lluita kurda a les lluites d'altres grups oprimits a Turquia.

El lema "Jin, Jiyan, Azadî" - "Dona, Vida, Llibertat"-, que s'ha convertit en el crit de guerra del moviment de protesta liderat per les dones en desafiament al règim iranià misogin i antikurd, procedeix de les idees i els escrits d'Öcalan.

Les idees d'Öcalan també ofereixen un marc únic per a una solució política a la qüestió kurda a Turquia: una solució que compleix i fins i tot supera les normes internacionals de democràcia, drets humans i estat de dret i que es pot aplicar dins de les fronteres existents sense recórrer a la força.

Quan Öcalan va poder transmetre aquestes idees als seus seguidors i a la comunitat internacional en general, semblava que la democràcia a Turquia i la pau al Pròxim Orient prevaldrien. Del 2007 al 2011, el seu històric "Full de Ruta" va constituir la base de la primera ronda de negociacions de la història entre el moviment kurd i l'Estat turc.

Del 2013 al 2015, Öcalan va ser el principal negociador en un segon intent històric de resoldre la qüestió kurda de Turquia a la taula de diàleg. Durant aquest període, l'alto el

foc que va demanar Öcalan va durar més de dos anys durant els quals la població del Kurdistan iraquiana i del nord i l'est de Síria va viure lliure de les bombes turques i de les tropes d'ocupació, i un espai democràtic sense precedents a la política turca va permetre a l'HDP obtenir un sorprenent 13% dels vots.

Tot i això, la pau i la democràcia amenaçaven el poder del llavors primer ministre Recep Tayyip Erdogan, per la qual cosa va abandonar les converses, condemnant Öcalan a l'aïllament, les kurdes i progressistes de Turquia a la dictadura i al Kurdistan iraquiana i al nord i l'est de Síria a una guerra sense fi. Avui, mentre Turquia amenaça tots els èxits kurds a l'exterior i reprimeix la dissidència a l'interior, Öcalan fa gairebé tres anys que no pot entrar en contacte amb el món més enllà d'Imrali.

Els règims autoritaris, nacionalistes i fonamentalistes religiosos i les potències estrangeres que els donen suport temen la difusió de les teories d'Öcalan perquè poden desafiar les ideologies opressives i podrien portar la pau i la coexistència a llarg termini al Pròxim Orient. Per impedir-ho, han mantingut el seu aïllament i han intensificat els atacs contra les kurdes i les forces progressistes i democràtiques de tot el món.

“El dret d'autodeterminació dels pobles
inclou el dret a un Estat propi.
Tot i això, la fundació d'un Estat
no augmenta la llibertat d'un poble”.
– Abdullah Öcalan –

QUIN ÉS EL PAPER D'ÖCALAN EN ELS ESFORÇOS KURDS PER LA PAU?

El moviment kurd ha pres repetidament mesures unilaterals per posar fi a la seva lluita armada i trobar una solució política justa i democràtica a la qüestió kurda a la taula de negociacions.

Considera la resistència armada com una tàctica d'últim recurs, d'acord amb els principis internacionals sobre el dret a l'autodeterminació i els mitjans per aconseguir-ho. Els tribunals han reconegut el PKK com a part legítima en un conflicte armat no internacional.

Abdullah Öcalan ha iniciat ell mateix nombrosos esforços per la pau i ha creat el marc polític que la faria possible. Fa més de 30 anys que lluita per transformar el conflicte armat del Kurdistan en un conflicte polític. En advocar constantment per una solució pacífica, ha esdevingut la veu més important a favor de la pau en el moviment d'alliberament kurd. Això ha estat reconegut implícitament per l'Estat turc, que el considera la "figura clau" per a un procés de solució.

Des de finals de la dècada del 1980, Öcalan va declarar en entrevistes amb periodistes turcs que preferia un acord pacífic amb l'Estat turc a una guerra interminable. El 1993 va declarar el primer alto el foc unilateral del PKK, sabent que no era una decisió popular. Aquest va ser el primer dels nou alto el foc declarats pel PKK, el més recent dels quals es va declarar el 2023. El Govern de Turquia només se'n va adherir un: l'alto el foc del 2013, que va aplanar el camí per a les converses aleshores en curs entre Öcalan i l'Estat turc. La part turca no s'ha mogut mai per aplicar un alto el foc sense passos previs pel costat kurd.

Tot i el seu aïllament gairebé total en una presó insular de màxima seguretat, en violació del dret turc i internacional, Öcalan ha esbossat un marc teòric general per a una solució

política. Aquesta concilia la integritat territorial de Turquia amb el dret kurd a l'autodeterminació mitjançant la democratització i el canvi social, d'acord amb els principis de drets humans i bon govern recollits als tractats internacionals signats per Turquia i els seus aliats.

En fer-ho, Öcalan ha criticat les pròpies conviccions anteriors sobre el paper de la violència i ha iniciat un debat més ampli en el moviment kurd i en la societat kurda sobre com acabar d'una vegada amb el cercle viciós de la violència, la qual ha deixat la seva empremta a la història del Kurdistan, del Pròxim Orient i del món.

Els actors polítics i militars kurds inspirats per les idees d'Öcalan han posat a prova aquestes teories sobre el terreny. I n'han demostrat la seva eficàcia a l'hora de qüestionar els problemes que estan a l'arrel de les interminables guerres a tot el Pròxim Orient: l'ocupació i l'autoritarisme, el nacionalisme, el fonamentalisme religiós, l'opressió de la dona, les crisis ecològiques i altres problemes. Han abordat les pròpies deficiències i s'han adaptat a les noves circumstàncies.

Cap dirigent turc no ha fet mai una proposta comparativament exhaustiva com aquesta, ni s'ha aplicat plenament a Turquia cap reforma basada en les experiències dels 40 anys de conflicte.

Han tingut lloc dues rondes de diàleg entre Turquia i el moviment kurd. Tot i que cap d'aquestes rondes de diàleg van conduir a una solució satisfactòria, van demostrar que les dues parts podien respectar l'alto el foc i entaular converses. Des del 2009 fins a mitjans del 2011, es van celebrar negociacions secretes, més tard conegudes com a Procés d'Oslo, entre Öcalan, una delegació designada pel govern en representació de l'Estat turc i altes personalitats polítiques kurdes.

El punt ental era una solució política a la qüestió kurda. Basant-se en el "Full de Ruta per a les Negociacions", del qual Öcalan en va ser l'autor el 2009, i que es va guanyar l'admiració fins i tot dels seus interlocutors turcs, les parts van acordar tres protocols, a més d'un pla per fases per a la fi del conflicte i una solució política a la qüestió kurda. El govern turc, però, va optar per no aplicar el pla, i la guerra va tornar a Kurdistan.

La societat kurda ha emprès accions massives per fer possible la pau i la participació d'Öcalan a les converses. El setembre del 2012, en un intent de reprendre el diàleg, més de 700 presos kurds de tot Turquia van iniciar una vaga de fam. Van comptar amb el suport d'innombrables kurds i activistes de drets humans a Turquia, a Europa i a tot el món. Exigien el dret a utilitzar la llengua kurda, la fi de l'aïllament d'Öcalan i la represa de les negociacions.

El dia 68 de la vaga de fam, al mes de novembre, Öcalan va demanar que es donés per finalitzada, i així es va fer. Tot i l'aïllament total, Öcalan mantenia el seu lideratge sobre la comunitat kurda dins i fora de Turquia, fet que el convertia en un participant i guia inevitable de qualsevol possible negociació futura. Les converses amb la delegació estatal es van reprendre i, el 3 de gener del 2013, la primera delegació del BDP va poder visitar Abdullah Öcalan a la presó d'Imrali.

El març del 2013, Öcalan va demanar un alto el foc que va durar més de dos anys. Es podria dir que aquest alto el foc va permetre l'obertura democràtica més important en un segle d'història turca. Aquest alto al foc va donar al moviment kurd l'espai que necessitava per respondre militarment a l'ascens de l'Estat Islàmic a Síria i l'Iraq, salvant innumbrables vides a l'Orient Mitjà i a tot el món.

Aquestes rondes de converses van demostrar la importància d'Öcalan com a negociador principal i el paper de les seves idees per trobar solucions que totes les parts poguessin debatre i aplicar. La seva participació lliure i activa en les negociacions continua sent, per tant, una important exigència de les kurdes i els seus aliats a tot el món actualment.

El govern del president turc Erdogan havia iniciat les converses amb l'esperança que el seu partit al poder, el Partit de la Justícia i el Desenvolupament (AKP), obtingués més suport kurd. No va ser així: els kurds van aprofitar l'obertura democràtica proporcionada per la pau per votar partits prokurds. Des que el govern de Turquia va abandonar les converses l'any 2015, el moviment kurd ha demanat reiteradament suport internacional per a un nou diàleg. Erdogan, per contra, ha fet campanya a favor de la guerra.

El 2019, quan Öcalan es va poder comunicar per última vegada amb els seus advocats, va declarar que podria resoldre la qüestió kurda de Turquia en una setmana, i va expressar el desig que el conflicte de Turquia amb l'Administració Autònoma del Nord i Est de Síria es resolgués pacíficament. L'Estat turc, però, va posar fi a aquestes reunions i va llançar una nova operació militar contra els kurds de Síria dos mesos després.

El PKK ha declarat un alto el foc unilateral des de la represa del conflicte. El febrer del 2023, després del mortífer terratrèmol a Turquia i Síria, l'organització va declarar la fi de l'acció militar a Turquia per raons humanitàries, amb l'objectiu declarat de permetre que tots els recursos se centressin en les tasques de rescat i recuperació. Es va prorrogar fins al maig del 2023, per permetre que les eleccions turques se celebressin en un entorn de pau. Tot i això, els dirigents turcs no van respondre, van mantenir l'aïllament d'Öcalan, van bombardejar l'Iraq i Síria i van desenvolupar la seva campanya electoral sobre la por i el militarisme. Avui la guerra continua.

CAMPANYES MUNDIALS EN FAVOR D'ABDULLAH ÖCALAN

La importància de la participació d'Öcalan a les converses de pau i el valor de les seves teories per a les lluites globals per la llibertat i la democràcia han inspirat una solidaritat mundial massiva.

Els kurds i els seus amics de tot Kurdistan, Orient Mitjà i el món han emprès campanyes massives per aconseguir la llibertat d'Öcalan i permetre que participi plenament en la recerca d'una solució política justa i democràtica a la qüestió kurda. Hi han contribuït diverses tàctiques i actors. La nostra campanya s'unirà i es basarà en aquests dilatats esforços.

Iniciativa Internacional Llibertat per a Öcalan

Després de la captura d'Öcalan el 1999, es va crear la Iniciativa Internacional "Llibertat per Öcalan - Pau a Kurdistan". La Iniciativa Internacional es considera una iniciativa de pau multinacional que treballa per una solució pacífica i democràtica de la qüestió kurda en la qual kurds, turcs i tots els pobles de Mesopotàmia visquin pacíficament. La Iniciativa Internacional es compromet a exercir el seu paper a favor de la pau mitjançant una intensa tasca de pressió política i relacions públiques. Les publicacions periòdiques i una política equilibrada amb vista al públic són part central de la seva tasca.

Esforços jurídics

Durant 25 anys, els advocats d'Öcalan s'han enfrontat a persecució, amenaces i empresonament per exigir que Turquia apliqui les seves pròpies lleis i els principis internacionals bàsics en relació amb el seu cas. Això ha estat traduït en diverses victòries jurídiques internacionals.

El Tribunal Europeu de Drets Humans ha fallat a favor d'Öcalan, declarant que Turquia va violar el dret a la llibertat i la seguretat i un judici just, que la presència d'un jutge militar en parts del procés va violar el dret a un tribunal independent i que la imposició de la pena de mort després d'un judici injust va constituir tracte cruel i inhumà.

El Comitè per a la Prevenció de la Tortura del Consell d'Europa ha advertit repetides vegades que el tracte que Turquia dispensa a Öcalan a la presó viola el dret internacional vinculant.

El 2022, 350 advocats de 22 països van sol·licitar al Ministeri de Justícia de Turquia visitar Öcalan a la presó. 750 advocats de Turquia i més de 1.000 advocats de Síria van sol·licitar representar Öcalan. A principis del 2023, la Delegació contra l'Aïllament va visitar Turquia en representació seva.

Protestes massives

Cada any, el 15 de febrer, aniversari del segrest d'Öcalan a Kenya el 1999, els kurds de tot el món es manifesten per la llibertat d'Öcalan .

El 9 d'octubre, amb motiu de l'aniversari de la sortida forçada de Síria el 1998, se celebren manifestacions a tot Turquia i Kurdistan. Per exemple, a Gemlik, la ciutat situada davant de l'illa d'Imrali, i a ciutats kurdes de Síria, on les idees d'Öcalan van inspirar la derrota d'ISIS i on molts kurds el van conèixer personalment.

Tots els anys, el 4 d'abril, el dia de l'aniversari d'Öcalan, els kurds viatgen a Amara, el poble on va néixer, i celebren l'ocasió plantant arbres.

Campanyes de signatures

Durant una campanya de recollida de firmes realitzada el 2005-2006, uns 3,5 milions de persones de tot Kurdistan van signar una declaració en què afirmaven que consideraven Öcalan el seu líder polític. El nombre de firmes va ser notable si es té en compte que la campanya es va dur a terme sota enormes restriccions: Turquia, Síria i l'Iran la van declarar il·legal. Diverses persones que hi van participar van ser condemnades a anys de presó.

El 2015, es va recollir al Kurdistan, el Pròxim Orient i altres llocs la sorprenent xifra de 10,3 milions de firmes exigint la llibertat d'Öcalan i el seu reconeixement com a representant polític, i es van presentar davant el Consell d'Europa.

El 2023, es van recollir gairebé tres milions de firmes exigint la llibertat d'Öcalan només al nord i est de Síria. Les firmes es van presentar al Consell d'Europa a l'agost.

Vagues de fam

El 2007, es va iniciar una vaga de fam a Estrasburg (França) per protestar per l'enverinament d'Öcalan. Una onada de protestes es va estendre ràpidament per tot Kurdistan, Turquia i Europa.

En una segona vaga de fam, que va començar a Estrasburg i Turquia el 2011, més de 700 presos kurds i molts kurds de tot el món van exigir el dret a parlar la seva llengua materna i van insistir que l'Estat turc havia de negociar amb Öcalan.

El 2018 i el 2019, una campanya de vagues de fam, llançada per la diputada empresonada del Partit Democràtic del Poble (HDP) Leyla Güven, va créixer fins a involucrar centenars de presos polítics kurds i activistes a Turquia i més enllà, exigint de nou la fi de l'aïllament d'Öcalan.

A principis del 2019, les vagues de fam van donar lloc a les primeres reunions d'Öcalan amb els seus advocats en anys. Les reunions es van produir periòdicament fins a l'agost del 2019. Des d'aleshores no se li ha permès més reunir-se amb els seus advocats.

Vigília per Öcalan

El 25 de juny del 2012, els kurds van començar a celebrar una vigília diària davant de l'edifici del Consell d'Europa a Estrasburg. Demanen l'alliberament d'Öcalan i estan decidits a continuar la vigília fins que s'assoleixi aquest objectiu. Aquesta vigília segueix en curs actualment.

Campanya sindical

La campanya sindical 'Freedom for Öcalan UK' va ser llançada el 2016 al Parlament britànic per UNITE i GMB, després de la indignació massiva del moviment sindical pel suport de Turquia a l'Estat Islàmic i la seva negativa a ajudar els kurds sirians a defensar-se del grup extremista al poble de Kobanê.

Des de llavors ha crescut fins a incloure 14 sindicats importants i ha obtingut el suport del Congrés de Sindicats. Sindicats d'altres països d'Europa, l'Amèrica Llatina i l'Àfrica també s'han unit a la campanya i han engegat iniciatives pròpies.

El juliol del 2023, una coalició de més de 40 sindicats, governs locals, partits polítics, moviments socials i intel·lectuals van celebrar una conferència de premsa a Brussel·les exigint mesures urgents per garantir la seguretat i el benestar d'Öcalan.

Ciutadania honorària

Tretze municipis d'Itàlia han concedit a Öcalan la ciutadania honorària. Itàlia és un dels països pels quals va viatjar Öcalan abans de la seva captura: Palerm, Nàpols, Palagonia, Reggio Emilia, Riace, Martano, Pinerolo, Castell de Giudice, Castel Bottaccio, Berceto, Cinquefrondi, Fossalto i Rende.

Els líders d'aquests municipis s'han pronunciat contra l'aïllament d'Öcalan, han exigint una solució política a la qüestió kurda a Turquia i han protestat contra els atacs turcs al nord i l'est de Síria.

Conferències internacionals

S'han celebrat conferències sobre les teories d'Öcalan a diferents països d'Europa, Amèrica Llatina, Kurdistan i Orient Mitjà en general, que han atret l'atenció de partits polítics, moviments socials, acadèmics, activistes i altres persones que busquen comprendre'n les idees i la forma en què el moviment kurd les aplica a la pràctica i construir la solidaritat internacional.

L'any 2023 s'han celebrat conferències internacionals a Hamburg (Alemanya) i Bogotà (Colòmbia). Aquestes conferències han comptat amb centenars de participants, malgrat l'activa censura i la repressió..

Delegacions

El 2005, una delegació ad hoc va intentar visitar la presó d'Imrali després d'un any de prohibició de visites imposada a Öcalan. Durant els darrers 10 anys, s'han organitzat delegacions internacionals de pau per avaluar la situació d'Öcalan, exigir reunions i la fi de l'aïllament, i entrevistar-se amb experts jurídics i organitzacions de drets humans que treballen per la pau.